

Passejant pels seus carrers

Passejant pels seus carrers,
una tarda fresca de primavera,
m'arriben les flaires de la vida
que esclata per arreu.
El perfum del taronger,
subtil i suggerent,
m'envolta i m'acompanya per Coroleu.
Quan toambo per Monges,
irromp la fragància dolça i torbadora del gessamí.
Les olors a terra humida,
que vénen d'algun pati veí, volen,
transportades per una suau brisa,
que venta, lleument,
les branques carregades de flors.
L'aire és fresc i el cel blau intens.
El sol m'arriba
com si d'una abraçada d'escalfor es tractés.

Passejant pels seus carrers,
descobreixo com de bonic és el meu poble.
Un indret entre el passat i el futur,
amb cases d'altres èpoques,
o edificis que t'apropen al cel.
On tothom pot ser algú,
o passar desapercebut.
Aquí ens hem arrelat,
per formar una família.
On el meu pare va passar la infantesa,
on vosaltres heu començat la vida.
Aquí és on esteu creixent i aprenent a viure.